

bért utánuk küldték. „Három mázsa búzát kaptunk, úgy-ahogy elég volt télire” – mondja Fodorné.

Temerinben húzták meg magukat a rokonoknál. Zsablyára nem mehettek vissza, onnan örökre kitiltották őket.

Ennyit még hozzá kellett tenni az időközben 70. életévét betöltő Fodor Erzsébet biográfiájához, legalább ennyit.

Az (utolsó?) bácskai mesemondó egy cseppet sem mesés életútjához, Borbély Mihály szellemi leszármazottjának életírásához.

A SZERKESZTŐ JEGYZETE

Fodor Erzsébet meseszövegeit Kalapis Zoltán szívességének köszönhetően adjuk közre, többek között abban is bízva, hogy folkloristáink figyelme ismét a népmesék felé fordul, miközben olyan szövegeket ismerhet meg az olvasó, amelyek írott mesék, nem pedig mesélt mesék – lejegyzőjük pedig maga a mesemondó volt. Igyekeztünk minden számunkra elérhető adatot a meseíróval és meséivel kapcsolatban közzétenni. Tudományának teljében Katona Imre, a neves magyar folklorista foglalkozott értékükkel, Raffai Judit pedig tipizálta az erre alkalmas meseszövegeket a fiatal magyar folkloristák képviseletében, hiszen nemrégén tette le asztalunkra első mesegyűjteményét. Raffai Judit jelezte, hogy Fodor Erzsébet nem mindegyik meséje mese. Kétségtelen azonban, hogy a meseleíró repertoárjának az ilyen szövegek is szerves részét képezik, s ha még nem mesék, de a mesévé válás útján, talán félúton vannak a mese és a történet között.

A *Híd* egyik következő számában folytatjuk Fodor Erzsébet meséinek közlését.

BORI Imre

A mesék nyelvi gondozását Farkas Zsuzsa végezte, tipológiai meghatározásukat pedig Raffai Judit készítette.

A fényképeket és a reprodukciókat Németh Máttyás készítette.